

med ham, men i Motiverne til Forslaget om Rettens Pleje kalder han ham „en anden Aarsag“. Ja, jeg skal altsaa heller ikke nævne dette Navn; det skal altsaa under disse Forhandlinger være en Hemmelighed. Men jeg kan kun sige, at den Justitsminister, vi den Gang havde, mente altsaa ikke at kunne være behjælpelig med at fremme denne Sag, thi han mente ikke, at han kunde bevæge Mindretallene her i Salen til at arbejde hen til Højres Affattelse af disse to Paragraffer, 7 og 8. Om den nuværende højtærede Justitsminister skulde have en anden Opfattelse eller skulde kunne arbejde paa anden Maade, ved jeg ikke. Kun hvis han kan nærme sig til Højres Affattelse og faa sit Parti til ogsaa at nærme sig Højres Affattelse af §§ 7 og 8, er der, efter min Opfattelse, nogen Mulighed for, at dette Forslag bliver vedtaget. Og i saa Tilfælde agter jeg at stemme imod Forslaget. Jeg tror ganske sikkert ogsaa, at jeg kan sige dette paa andre ærede Medlemmers Vegne, paa de ærede Medlemmers Vegne, som jeg har repræsenteret i det Udvalg, i hvilket jeg havde den Ære at sidde i Fjor, men derfor kan Forslaget naturligvis godt blive vedtaget. Men hvis man staar paa, at i denne Sag skulde endnu de Anskuelser gøres gældende, som Venstre har gjort gældende under Forfatningsstriden om Provisorierne, kan man ikke vedtage hverken Højres Affattelse af §§ 7 og 8 eller det Ændringsforslag, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) har stillet.

**H. N. Hansen:** Maa jeg først nævne, at det Ændringsforslag, som omtales i Dag, maa ikke betegnes som mit. Thi vel tog jeg Initiativet til at gaa i den Retning, men det var Udvalgets Flertal, som udarbejdede det og bragte det frem. Maa jeg dernæst gøre den Bemærkning, at fordi jeg nu før sagde, at naar vi komme til en fredelig Forhandling om denne Sag i et Udvalg, haaber jeg, vi skulle gennemføre Sagen, saa maa det ærede Medlem ikke derfor sige, at i Fjor var det en krigersk Forhandling. Forhandlingen i Udvalget var meget fredelig undtagen fra et enkelt Medlems Side. Jeg skal ikke nævne dette Medlem nu, men der var kun et enkelt Medlem, der traadte krigersk op paa sit Partis Vegne, medens alle de andre, baade Højre og Venstre, stillede sig velvilligt til Sagen. Venstre stillede sig saaledes — det er jo ingen Hemmelighed —, at de sagde, at de ønskede først at høre, hvorledes Regeringen vilde stille sig til Æn-

dringen, inden de tog endeligt Standpunkt til den. Derfor blev Sagen udsat, til en saadan Forhandling havde fundet Sted. Jeg har derfor, som jeg før sagde, Haab om, at naar vi komme til at drøfte denne Sag paa ny med hinanden, faa den drøftet med Regeringen og i Udvalget, vil der nok komme noget ud af det. Thi det skulde være mærkeligt, om Rigsdagen ikke nu med god Villie fra begge Sider kunde løse Ansvarlighedsspørgsmaalet her i denne Lov. Jeg anbefaler vedblivende en forsats og velvillig Udvalgsbehandling af denne Sag.

**Brandes:** Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han tager fejl i, hvad han der siger. Jeg antager næsten, at han med det af ham omtalte krigerske Medlem sigtede til mig, men hvis dette er Tilfældet, skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) — jeg ved ikke, om han er her til Stede i Dag —, som i Udvalget førte Ordet paa Regeringspartiets Vegne, sluttede sig til mig i den Opfattelse, at det Forslag, som det ærede Medlem havde stillet, var uantageligt. At man ikke havde noget imod, at Sagen gik til Ministeren, følger af sig selv. Hvem sætter sig overhovedet nogen Sinde imod fra et Udvalgs Side, at en Sag forelægges Ministeren? Men jeg erindrer ganske tydeligt, at det 11te kongevalgte Medlem ganske sluttede sig til den Opfattelse, jeg har gjort gældende, at Forslaget i og for sig var uantageligt for Venstre.

**Jørgen Berthelsen:** Det ser ud, som om Udvalgets Forhandlinger fra i Fjor i stærkere Grad, end det plejer at være Skik, skulle refereres her ved denne Sags Behandling, og som en af dem, der var Medlem af dette Udvalg i Fjor, skylder jeg baade mig selv og dem af mine Kolleger, som sad sammen med mig, at referere Sagen. Jeg tror, jeg tør sige, at ingen af de to Herrer har fuldstændig Ret, hverken det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) eller det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Jeg skal nemlig oplyse — da vi nu ere komne til at referere Udvalgets Forhandlinger, tør jeg vel nok gaa ud fra, at det saa maa være til-ladt mig lige saavel som de øvrige Udvalgsmedlemmer —, at det er rigtigt, hvad det ærede 6te kongevalgte Medlem sagde, at det Forslag, som findes trykt i Beretningen, ikke kan siges at være et Forslag fra det ærede 6te kongevalgte Medlem. Der blev ganske vist stillet et Forslag fra det